

סוניה קניגסוולד ז"ל 1940-2017

לזכרה של סוניה קניגסוולד (נכתב על ידי אלמוני)

היית שם, עד שהגעת אל גבול הכאב,

ועברת אותו.

ואז אהוביך, חזרו אל ביתם.

נכלמים וידיהם ריקות, וליבם בוכה.

עכשיו במקום בו נוגעים העננים באופק, ברכות.

את חולמת לך חלום נצחי.

לא עוד פוחדת להינתק ממסכת החמצן,

לא עוד מהודקת סביבך משמרות דאגה של יקיריך.

את נשאת שם, רגועה ושלוה, ולנו נותרים הזכרונות והגעגועים.

נפרדים מסוניה קניגסוולד ז"ל.

חייה של סוניה לא היו קלים, ובטח לא בהתחלה.

סוניה נולדה בשנת 1940 בעיר מונטה-וידאו, בירת אורוגואי, בת יחידה להוריה - דינה שניידרמן וחורדן קולף.

אביה היגר לאורוגואי מבולגריה, הנישואים לא צלחו, אביה עזב והיא גדלה בעיקר עם אמה.

כנערה צעירה הגיעה לתנועת הנוער הציונית, דבר ששינה את חייה לטובה.

בגיל 16 עלתה לארץ במסגרת עליית הנוער של הסוכנות, והצטרפה לגרעין ברזילאי שהגיע לקיבוץ ברור חיל. באותה אנייה עלו גם שרה (לוצ'ה) בריקמן, שאול בלש ואידה פוגל.

יחד הצטרפו לקבוצת "הדרורים", שם הכירה את חיה רדאי, שושנה אברבוך ועוד חברים רבים וטובים שליוו אותה לאורך כל חייה. רבים נשארו בקיבוץ, ויצרו את שכבת הביניים בין הוותיקים המייסדים לבין ילדי הקיבוץ כך שנוצר רצף גילאי ודמוגרפי, ותרומתם לקיבוץ הייתה גדולה מאד.

עליזה בנדקובסקי, שהגיעה עם שמואל קפלן מאוחר יותר והצטרפו לאותה קבוצה, מספרת שסוניה, שהייתה רק נערה צעירה בעצמה, "קלטה" אותם כמו אחות גדולה, תמכה בהם וליוותה אותם בקשיי הקליטה, כמי שעברה אותם בעצמה.

תמיד הייתה חברה טובה ומתעניינת, אכפתית ולקחה הכול ללב – אפילו יותר מדי. סוניה לא הייתה טיפוס שחושב על עצמו- אלא קודם כל על האחרים.

כשהגיע הזמן להתגייס לצבא, קיבלה פטור בגלל בעיה בריאותית, אך כיוון שהחבורה יצאה כגרעין נח"ל, החליטה להצטרף אליהם, למרות שהייתה אזרחית – העדיפה להמשיך עם חבריה לשל"ת המוקדם וגם להכשרה בקבוצת כנרת.

היא חלמה להיות אחות- אך הקיבוץ לא אפשר לה לצאת ללימודים, כיוון שכבר אחות אחרת, וסוניה נאלצה לותר. בהיותה אישה חכמה ואוטו-דידקטית למדה הרבה בכוחות עצמה, ותקופה מסוימת גם עבדה במרפאה.

את השידוך עם פ.ע. (יוסף) יש לזקוף לזכותה של לוצ'ה בריקמן, ואכן מצאה בו שותף אמיתי לחיים, איש יציב, נאמן, עוגן מוצק ואיש עבודה כמוה. יחד בנו משפחה, נולדו שלושת הבנים- אבשי, גבי ויגאל, והבת הצעירה רחלי, שהסבו להם גאווה רבה.

כבר כנערה עבדה בבתי הילדים ובגיוסים הרבים. לאחר נישואיה ולידת הילדים, הצליחה להשלים את מבחני הבגרות האקסטרנית בלימודי ערב, ואף סיימה בהצטיינות.

סוניה עבדה במערכת החינוך בגיל הרך ואף ריכזה אותה במשך כמה שנים, והשקיעה הרבה בפיתוח חצרות המשחק לילדים. שנים רבות עבדה בצוות המטבח ושימשה כאקונומיט- תפקיד קשה של דאגה לקניית כל המצרכים הדרושים לחדר האוכל שהיה אז פעיל מאד, ועבדו בו רק חברים וחברות. לצד נפתלי צורן ואליעזר לרנר ז"ל נשאה בתפקיד שלא היה קל – אך היא ניחנה בכישורי ארגון ואדמיניסטרציה, אותם שכללה בתפקידיה השונים, שמילאה בחריצות והתמסרות.

לצד מרים בר-לוי וסוניה פלוט, מילאה חלק חשוב בבניית חברת המחשוב – ענת ק.ש.ב., החל מהימים הראשונים, כשהקימו את החברה בבית ישן מול הגנים. עם מחשב ה-י.ב.מ. הענק והישן, וכרטיסי הניקוב מקרטון, שכיום קיימים כנראה רק במוזיאון.

גם בתחום זה פילסה את דרכה בעולם הידע בסבלנות והתמדה, למדה תכנות, עסקה בשכר וכל מה שצריך – כולל עבודה במשמרות וריצה כשהיו תקלות שצריך לתקן במשך שעות רבות.

סוניה יצאה ללימודי הנדסת מחשב במדרשת רופין, אך המרחק מהמשפחה והילדים היה לה קשה מדי. תקופה מסוימת עבדה בעוף-קור, וגם במפעל "דקו", שבו שימשה תקופה ארוכה כמנהלת המחסן ותמחירנית היצור.

בכל המקומות בהם עבדה לאורך השנים, בלטה בהתמסרות שלה ללא גבול, הן למשימות ולמטלות השונות, הן ביחס האנושי והאכפתי ליתר העובדים.

לאחר שפרשה, הקדישה את רוב זמנה לטיפול באמה, שעלתה לארץ מספר שנים אחריה וגרה שנים רבות בקיבוץ. סוניה סעדה אותה לעת זקנתה, ואף התפנתה לטפל בנכדים ובנכדות- גם של גבי ומרב שחזרו לקיבוץ לאחר מספר שנים ברחובות, וגם הקפידה לנסוע לחוות יערן שהקימו אבשי ובר, לעזור עם חמשת הנכדים.

גם ברנדה ואנדרה סלסטה וילדיהם היו קרובים אליה מאד, ברנדה הייתה אחיינית של פ.ע. והקשר המשפחתי היה תמיד חשוב וקרוב.

פ.ע. וסוניה זכו ל- 12 נכדים והיו מעורבים בגידול של כולם, אך אין ספק שאלינור זכתה לטיפוח מיוחד. רחלי ואלינור עברו לגור בביתם, ושניהם התמסרו לגידולה ועזרו לרחלי בכל.

מותו של פ.ע. בחודש פברואר 2007 הייתה מכה קשה לה ולכל המשפחה, ושנה לאחר מכן אובחנה אצלה לראשונה מחלת הלוקמיה. סוניה נאבקה במחלה בגבורה ויכלה לה – ואין לי ספק שהידיעה שרחלי ואלינור זקוקות לה- היו גורם חשוב בהחלמתה.

זה היה בהחלט סוג של "נס" רפואי, אך לא מפתיע למי שהכיר את הכוחות שלה וכמה המשפחה הייתה חשובה לה. המשימה שלה לא תמה, והיא ידעה את זה.

השנים האחרונות היו לא קלות, פעמיים נלחמה במחלה שחזרה, והטיפולים שהצילו אותה גם פגעו בבריאותה שהלכה והידרדרה.

מחלתה של האחיינית האהובה, ברנדה סלסטה, ופטירתה הפתאומית היו שוק גדול לכולנו וגם לדודה סוניה.

לאחרונה זכתה לחגוג בחתונת הנכדה השלישית אלה, לאחר ששתי הבנות של אבשי, ים וציפור, כבר נישאו ואף זכתה לשני נינים

משפחתה הייתה תמיד מקור לגאווה ותמיכה, רחלי שמנהלת חיים עצמאיים ועובדת, אלינור שגדלה והפכה לנערה יפה ומצטיינת. שלושת הבנים – אבשי, גבי ויגאל, שכולם זכו להישגים אקדמיים ואחרים, וכמובן כל הנכדים והנכדות האהובים והמוכשרים שהולכים בדרכם.

כל המשפחה היפה שבנית עם פ.ע., וגם חברותייך וחבריך הרבים נפרדים ממך היום בצער רב. היי שלום סוניה היקרה, ונוחי בשלום.

תמו מלחמותייך. את יכולה להיות גאה בהישגיך.

יהי זכרך ברוך תמיד, ונשמתיך צרורה בצרור החיים.

כתבה : אוגניה שקולניק, 4/7/2017.